

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/17/2015
Identifikačné číslo spisu:	2012200115
Dátum vydania rozhodnutia:	04.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2012200115.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcov: 1. Z. A., bytom K., 2. Y. E., bytom K., 3. D. E., bytom O., 4. Ing. F. Z., bytom K., 5. Ing. G. S., bytom K., 6. Mgr. Y. V., bytom K. a 7. Ing. I. N., bytom K., všetci právne zastúpení: Mgr. Ing. Pavol Korytár, advokát so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Kollárova 8, 917 01 Trnava, za účasti ďalších účastníkov: 1. Ing. Y. N. a 2. D. N., obaja bytom Z., obaja právne zastúpení: JUDr. Ružena Bubenčíková, advokát so sídlom Kollárova 8, 917 01 Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-2011/00835/P1 zo dňa 15.12.2011 a o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/7/2012-110 zo dňa 29.10.2013 v spojení s opravným uznesením č.k. 20S/7/2012-145 zo dňa 11.12.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/7/2012-110 zo dňa 29. októbra 2013 v spojení s opravným uznesením č.k. 20S/7/2012-145 zo dňa 11. decembra 2014 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. KSÚ-OSP-2011/00835/P1 zo dňa 15. decembra 2011 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcom 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 náhradu trov konania 136,- € na účet právneho zástupcu žalobcov 1 - 7 Mgr. Ing. Pavla Korytára, advokáta, Trnava, v lehote tridsiatich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave žalobu žalobcov zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. a nepriznal im náhradu trov konania. Zároveň však rozhodol, že žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť na trovách konania účastníkom Ing. Y. N. a D. N. sumu 506,06 € do troch dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám zastupujúcej advokátky JUDr. Ruženy Bubenčíkovej.

Vo svojom rozhodnutí krajský súd uviedol, že preskúmaným rozhodnutím je rozhodnutie Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-2011/00835/P1 zo dňa 15.12.2011, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie stavebného úradu mesta Trnava zo dňa 18.8.2011 o umiestnení líniovej stavby „Miestna líniová komunikácia - Cesta „A“ MOK 3,75/30“ vydané na návrh stavebníkov manželov N.. Druhostupňový správny orgán sa v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne a zrozumiteľne vysporiadal s celým rozsahom argumentácie rozhodnutím dotknutých vlastníkov pozemkov, rovnako ako správny orgán prvého stupňa s námietkami účastníkov konania. Pre rozhodnutia boli zaobstarané všetky potrebné podklady a ich odôvodnenie obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované ustanovením § 47 Správneho poriadku.

Nebolo možné, podľa krajského súdu, stotožniť sa s námietkou žalobcov týkajúcou sa nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti rozhodnutia mesta Trnava zo dňa 18.08.2011 z dôvodu nevysporiadania sa s otázkou existencie verejného záujmu na vyvlastnení pozemkov a existencie alternatív, ktorými možno dosiahnuť vyvlastnením sledovaný cieľ. Ako bolo konštatované v odôvodnení tohto rozhodnutia, budovanie miestnych komunikácií a inžinierskych sietí v lokalite obytnej zóny Kopánka - Pekné pole je v zmysle platného územného plánu mesta Trnavy verejnoprospešnou stavbou a navrhovaná prepojavacia komunikácia medzi ulicami P. Mudroňa a M. Hella je v súlade s platným územným plánom aktualizovaným v roku 2009 a v súlade s UZN č. 345 o územnom pláne mesta Trnava, ako aj so schválenou urbanistickou štúdiou IBV Kopánka - Pekné pole, I. etapa z roku 2009 schválenou uznesením mestského zastupiteľstva č. 269 z 11.04.2000. Verejnoprospešnosť stavby v zmysle § 108 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) odôvodňuje vyvlastnenie pozemkov potrebných pre jej uskutočnenie a súčasne jej zahrnutie do schválenej územnoplánovacej dokumentácie vylučuje potrebu posudzovania iných možných riešení komunikácie. Stanovisku žalovaného v tejto súvislosti neodporuje žalovanými predložené stanovisko Obvodného úradu Trnava zo dňa 01.07.2013, ktoré konštatuje nesúlad s územným plánom mesta v prípade riešenia komunikácie naprojektovanej v technických správach a výkresoch firmy ProVia z roku 2012 ako komunikácie slepej s obrátkom bez jej pripojenia na ulicu M. Hella.

V konečnom dôsledku podľa krajského súdu súladnosť riešenia stavby potvrdenej preskúmaným rozhodnutím žalovaného s územným plánom mesta uvádzali žalobcovia v obsahu žaloby, pričom preskúmavanie spôsobu schvaľovania územnoplánovacej dokumentácie mesta v tomto konaní súdu neprislúcha.

Krajský súd v Trnave ďalej uviedol, že z pohľadu žalobcov sporná danosť verejného záujmu na vyvlastnení pozemkov bude s konečnou platnosťou riešená vo vyvlastňovacom konaní, pričom však nie je možné stotožniť sa s ich argumentáciou tým, že v prípade parciel č. 4021/165, /167/531, /305 a /313 nejde o verejné priestranstvo, verejne prístupné pozemky vo vlastníctve mesta Trnava - čo by v opačnom prípade logicky vylučovalo potrebu vyvlastňovacieho konania, ktoré podľa právneho názoru Najvyššieho súdu SR vysloveného v odôvodnení rozsudku sp.zn. 6Sžp/I2/2011 zo dňa 23.11.2011 je jedným z možných spôsobov zabezpečenia, aby aj ulica Mudroňova bola miestnou komunikáciou tak, ako je klasifikovaná v územnom pláne mesta. Najvyšší súd sa v tomto svojom rozhodnutí zaoberal aj otázkou pripojenia miestnej komunikácie k účelovej komunikácii, v súvislosti s ktorou konštatoval, že súhlas vlastníkov účelovej komunikácie nie je potrebný. Je nepochybné, že mesto Trnava v danom prípade nebolo navrhovateľom územného rozhodnutia (navrhovateľmi boli účastníci pribratí do tohto konania - Ing. T. N. a E. N.), preto aplikácia ustanovenia § 119 ods. 3 stavebného zákona oprávňujúceho krajský stavebný úrad určiť v špecifických prípadoch stavebný úrad príslušný na konanie a vydanie rozhodnutia nebola dôvodná a námietka žalobcov týkajúca sa možného obchádzania zákona mestom Trnava je iba špekulatívna. V rozpore s nekonkretizovanou námietkou žalobcov súd nemal pochybnosti o oprávnení Ing. G. N. ako prvého zástupcu primátora, podpísať územné rozhodnutie mesta Trnava zo dňa 18.08.2011, keď zastupovanie primátora na základe poverenia priamo predpokladá ustanovenie § 136 ods. 1 v spojení s § 24 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

Nespojenie konania o umiestnení stavby, s konaním o pripojení komunikácie na už existujúce

komunikácie (§ 36 ods. 3 zák.č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách), správny orgán prvého stupňa odôvodnil tým, že do jeho kompetencie patrí rozhodovanie iba o komunikáciách v jeho vlastníctve a správe, pričom časť komunikácie na ul. P. Mudroňa, na ktorú sa navrhovaná komunikácia napája, je verejnou účelovou komunikáciou, ktorá vo vlastníctve mesta nie je a nebola zaradená do siete miestnych komunikácií.

Žalovaný ako odvolací orgán postup mesta Trnava odobril, avšak s tým, že rozhodovanie o pripojení komunikácie nie je dôvodné, nakoľko s pripojením na ul. P. Mudroňa sa uvažovalo už pri budovaní komunikácie P. Mudroňa, vlastníci ktorej vybudovali časť prepojovacej komunikácie v rozsahu po ukončenie polomerov oblúkov pripojení, a preto umiestňovaná časť miestnej komunikácie sa na účelovú komunikáciu nenapája, ale iba na už vybudovanú časť prepojovacej komunikácie. Argumentáciu žalovaného, nespochybnená žalobcami, potvrdzuje aj výkres podrobnej situácie projektanta Ing. arch. O. z januára 2008, pričom opomenúť v tejto súvislosti nemožno ani skutočnosť, že cestným správnym orgánom, ktorého práva by nerozhodnutím o pripojení komunikácie prípade mohli byť dotknuté, je v danom prípade samotné mesto, ktoré územné rozhodnutie vydalo, že súhlas k jeho vydaniu dal aj Okresný dopravný inšpektorát Trnava a že námietky k smerovému riešeniu prepojovacej komunikácie nemal ani Odbor územného rozvoja a koncepcie, úsek dopravy a CH Mestského úradu Trnava.

II.

Vo včas podanom odvolaní sa žalobcovia domáhali, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/7/2012-110 zo dňa 29.10.2013 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Trnave na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne aby odvolací súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/7/2012-110 zo dňa 29.10.2013 tak, že zruší rozhodnutie mesta Trnava č. OSaŽP/37662-63523/2011/Jč zo dňa 18.08.2011 a rozhodnutie Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-2011/00835/P1 zo dňa 15.12.2011 a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovia napadli rozsudok krajského súdu v časti, v ktorej súd rozhodol vo veci samej (1. výrok) a v časti, v ktorej priznal pribratým účastníkom náhradu trov konania (3. výrok), a to z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) spočívajúcich v tom, že o účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.); konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.); súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.); doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (205 ods. 2 písm. e/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Podľa právneho názoru žalobcov, druhostupňový správny orgán sa dostatočne nevysporiadal s námietkami žalobcov uvedenými v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu. Správny orgán vôbec neuviedol na základe akých zákonných ustanovení nie je potrebné rozhodnúť o pripojení a na základe akých zákonných ustanovení nie je potrebné vyžiadať si súhlas vlastníkov účelovej komunikácie, ak na ňu má byť pripojená miestna komunikácia. Ani prvostupňový, ani odvolací správny orgán, napokon ani krajský súd, dostatočne nezdôvodnili, prečo nie je potrebné súčasne s rozhodnutím o umiestnení cesty „A“ MOK rozhodnúť aj o pripojení cesty „A“ MOK s účelovou komunikáciou na ulici P. Mudroňa. V tomto smere neobstojí konštatovanie súdu, že súhlas vlastníkov účelovej komunikácie s pripojením sa na miestnu komunikáciu, nie je potrebný, keďže v tomto prípade sa vôbec nerozhodovalo o pripojení týchto dvoch komunikácií, preto o potrebe dania súhlasu, či nesúhlasu je bezpredmetné uvažovať. Krajský súd sa vôbec s argumentáciou vyplývajúcou z predloženého protestu prokurátora č. Kd 128/11-11 zo dňa 08.08.2012 v analogickej veci, na ktorú sa žalobcovia odvolávali, ako ani s argumentáciou žalobcov vyplývajúcou zo skutočnosti, že samotný územný plán je v zjavnom rozpore so skutočným stavom, nevysporiadal.

Podľa územného plánu je Mudroňova ulica miestnou komunikáciou, čo nie je pravdou ako nakoniec konštatoval aj samotný Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp.zn. 6Sžp/12/2011 zo dňa 23.11.2011.

Krajskému súdu i správny orgán na posúdenie verejného záujmu postačovalo len odvolanie sa na územný plán mesta Trnava. Odhliadnuc od toho, že platný územný plán, ktorý vymedzil komunikácie v lokalite Pečné pole ako verejnoprospešné stavby v januári 2005, teda až rok a pol po skolaudovaní komunikácie na ulici P. Mudroňa (01.07.2003) a takmer rok po uzavretí dohody o ukončení zmluvných vzťahov (06.12.2013), v ktorej sa mesto dohodlo so stavebníkmi, že komunikácia a chodníky na ulici P. Mudroňa zostávajú vo vlastníctve obyvateľov ulice P. Mudroňa, ktorý ju vybudovali výlučne z vlastných zdrojov. Súdu a ani správny orgán by tak tento faktický stav zjavne nebránil rozhodnúť o umiestnení prepojovacej miestnej komunikácie „A MOK“, ktorá by ústila v záhrade alebo v rodinnom dome. V celom konaní bol opomenutý verejný záujem na tom, aby sa vybudovala prepojovacia miestna komunikácia, ktorá sa fakticky nepripája na žiadnu ďalšiu miestnu komunikáciu, nedopĺňa žiadnu sieť miestnych komunikácií v Trnave, keďže je z každej strany takpovediac „odrezaná“ a tým i celkom zjavne zbytočná. Je dôležité podotknúť, že stav podľa územného plánu nezodpovedá skutočnosti a všetky konajúce orgány to ignorujú. Súd prvého stupňa sa nevyporiadal ani s predloženým dôkazom - stanoviskom Obvodného úradu Trnava zo dňa 01.07.2013, podľa ktorého pribratými účastníkmi konania navrhovaný rozsah umiestnenia stavby, je v rozpore s územným plánom.

Ďalej žalobcovia poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžp/20/2013 zo dňa 03.12.2013 a Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/53/2013-128 zo dňa 17.01.2014, z ktorých žalobcovia usudzujú, že ak účastníci konania nie sú oprávnení žiadať o vyvlastnenie, nie sú ani oprávnení žiadať a umiestnenie stavby na cudzích pozemkoch, nakoľko tieto osoby nemôžu principiálne využiť predmet vyvlastnenia na účel, ktorý sa vyvlastňuje.

Žalobcovia taktiež namietali náhradu trov konania, ktoré boli priznané ďalším účastníkom konania, a poukázali na § 250k ods. 1 O.s.p., rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 8Sžo/52/2011 zo dňa 30.01.2012 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn. II. ÚS 56/05 zo dňa 22.06.2005.

III.

Ďalší účastníci konania vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Trnave dňa 20.05.2014 k odvolaniu žalobcov uviedli, že podľa územného plánu mesta Trnava, jeho grafickej časti - výkres „C.02. Regulatívy územného rozvoja“ je komunikačné prepojenie ulice Mudroňovej a ulice M. Hellu. Jedná sa o prepojenie s miestnou komunikáciou - cestou „A“MOK, ktorej umiestnenie je predmetom tohto konania. Ulica Mudroňova je zrealizovaná a v rámci plánovania a realizácie tejto komunikácie sa počítalo v zmysle vyššie uvedeného územného plánu s prepojením s ulicou M. Hellu, a preto samotní žalobcovia vybudovali zárodok pripojenia smerom k prepojovacej miestnej komunikácii - cesty „A“MOK, a to v rozsahu po ukončení polomerov oblúkov v pripojení na komunikáciu P. Mudroňa, ako budúce križovatky. Tieto pripojenia sú už súčasťou prepojovacej komunikácie cesty „A“MOK v tvare križovatky podľa technických podmienok TP03/2004 - usporadúvanie cestnej siete. Skolaudovaný stavebno-technický stav komunikácie - ul. Mudroňova, cesta „A“MOK sa už priamo nenapája na komunikáciu ul. Mudroňova, ale je pokračovaním už zrealizovaných pripojení.

Žalobcovia v rámci územného plánovania umiestnenia miestnych komunikácií, včítane umiestnenia prepojovacej komunikácie medzi ulicou Mudroňova a M. Hella (miestna komunikácia cesta „A“MOK) nepripomienkovali, nenamietali, práve naopak na svoje náklady zrealizovali komunikáciu na ul. Mudroňova vrátane polomerov oblúkov - pripojení - budúcej križovatky s prepojovacou komunikáciou ul. P. Mudroňa - M. Hella. Manželia A. už pri kúpe pozemku parc. č. 4021/87, na ktorej je umiestnená miestna komunikácia cesta „A“MOK boli uzrozmnení s tým, že na predmetnom pozemku bude umiestnená miestna komunikácia, a to na podklade územného plánu mesta Trnava. Táto skutočnosť im bola známa aj z územného rozhodnutia, ktorým bola umiestnená stavba ich rodinného domu, v ktorom bolo uvedené, že sú povinní rešpektovať funkčno-priestorové usporiadanie podľa územného plánu Mesta Trnava, t.j. sú povinní rešpektovať stavbu miestnej komunikácie - cesty „A“MOK. Tieto skutočnosti boli zistené v odvolacom konaní pred Najvyšším súdom SR vo veci sp.zn. 3Sžp/20/2013. Sídliisko

Trnava, Kopánka - Pekné pole je novým sídliskom a v územnom pláne sa riešila celá sieť miestnych komunikácií, takže už v územnom pláne bolo určené, že medzi ulicou P. Mudroňa a M. Hellu budú prepojujacie komunikácie.

Účastníci konania poukázali na ustanovenia § 3b ods. 1 a 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, § 140a písm. a/, § 140b ods. 1 a 2 stavebného zákona a uviedli, že dotknutý orgán podľa § 140a stavebného zákona má oprávnenie uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti podľa osobitných predpisov, v tomto prípade podľa cestného zákona. Dotknutý orgán t.j. príslušný cestný správny orgán - odbor dopravy mesta Trnava povolil pripojenie novo navrhovanej miestnej komunikácie na existujúcu komunikáciu ul. P. Mudroňa, v kat.úz. Y. Po zrušení rozhodnutia mesta Trnava OSAŽP/35051-63600/2010/Jč zo dňa 23.08.2010 už tento správny cestný orgán neuplatnil žiadne požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti.

Súhlas vlastníkov s pripojením potrebný nie je. Takýto názor zaujal Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 6Sžp/12/2011 zo dňa 23.11.2011, podľa ktorého o pripájaní pozemných komunikácií tak miestnej k účelovej ako aj účelovej k miestnej rozhoduje príslušný cestný orgán iba s poukazom na ochranu dotknutej pozemnej komunikácie a na bezpečnosť premávky na nej a preto k pripojeniu nie je potrebný súhlas vlastníkov tejto komunikácie. V tomto rozhodnutí zároveň Najvyšší súd uviedol, že umiestnenie miestnej komunikácie „A“MOK je v súlade s územným plánom Mesta Trnava a pozemok pod touto cestou je možné vyvlastniť. O vyvlastnení pozemku parc. č. 4021/87, na ktorom je umiestnená miestna komunikácia cesta „A“MOK rozhodoval v poslednom stupni Najvyšší súd SR rozsudkom sp.zn. 3Sžp/20/2013 zo dňa 03.12.2013. Názor žalobcov, že Ing. Y. N. a D. N. nie sú oprávnení žiadať o umiestnenie miestnej komunikácie nemá oporu v zákone. Navrhovatelia v územnom konaní majú právo požiadať o umiestnenie stavby miestnej komunikácie, majú právo túto miestnu komunikáciu aj zrealizovať, pretože takýto postup a takéto činnosti žiaden zákon nezakazuje. V stavebnom konaní však musia preukázať vlastnícke alebo iné právo k pozemku, na ktorom má byť predmetná komunikácia zrealizovaná. Práve preto prebiehali konania o vyvlastnení. Vzhľadom však k tomu, že podľa rozsudku NS SR sp.zn. 3Sžp/20/2013 nemajú aktívnu legitímáciu na vyvlastnenie, navrhovateľom vo vyvlastňovacom konaní bude mesto Trnava, samozrejme iba za podmienky, že sa s vlastníkmi nedohodne na uzavretí kúpnej zmluvy. Najvyšší súd v rozsudku 3Sžp/20/2013 územné rozhodnutie OSAŽP/37662-63523/2011/Jč zo dňa 18.08.2011 nespochybnil.

Odôvodnenie odvolania, že súd sa nevyporiadal s dôkazom - stanoviskom Obvodného úradu Trnava zo dňa 01.07.2013 je irelevantné, pretože predmetné stanovisko sa týka stavebného povolenia, o ktoré stavebníci požiadali iba v súvislosti s prvou etapou stavby, s tým, že žiadosť o stavebné povolenie bola podaná v súlade s územným rozhodnutím. Stavebné konanie je však iným konaním a v tomto konaní sa nemôže prejednávať.

IV.

Podľa ustanovenia § 36 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. (stavebný zákon), začatie územného konania o umiestnení líniovej stavby alebo v odôvodnených prípadoch aj zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj územného konania o využití územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia, oznámi stavebný úrad účastníkom územného konania verejnou vyhláškou. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania verejnou vyhláškou aj v prípade, že mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa ust. § 3 a ostatné existujúce podklady podľa ust. § 7a, inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb., stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov, preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a prechádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb., stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou.

Podľa ustanovenia § 38 zákona č. 50/1976 Zb., ak nemá navrhovateľ k pozemku vlastnícke alebo iné právo, možno bez súhlasu vlastníka územné rozhodnutie o umiestnení stavby alebo rozhodnutie o využití územia vydať len vtedy, ak možno na navrhovaný účel pozemok vyvlastniť.

Podľa ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie včítane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti, podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

Podľa ustanovenia § 39a zákona č. 50/1976 Zb., rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 108 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., pozemky, stavby a práva k nim, potrebné na uskutočnenie stavieb alebo opatrení vo verejnom záujme, uvedených v odseku 2 <., možno vyvlastniť alebo vlastnícke práva k pozemkom a stavbám možno obmedziť rozhodnutím stavebného úradu (ďalej len „vyvlastniť“).

Podľa ustanovenia § 108 ods. 2 písm. a/ a f/ zákona č. 50/1976 Zb., vyvlastniť možno len vo verejnom záujme pre

a) verejnoprospešné stavby podľa schválenej územnoplánovacej dokumentácie

f) výstavbu a správu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií vrátane zriadenia ich ochranných pásiem podľa osobitných predpisov.

Podľa ustanovenia § 109 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. cieľom vyvlastnenia je dosiahnuť prechod, prípadne obmedzenie vlastníckeho práva k pozemkom a stavbám alebo zriadenie, zrušenie, prípadne obmedzenie práva vecného bremena k pozemkom a stavbám.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, plán rozvoja diaľnic a ciest vo vlastníctve štátu zabezpečuje Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Plánovanie, prípravu a výstavbu ciest vo vlastníctve samosprávneho kraja zabezpečuje samosprávny kraj podľa štátnej koncepcie diaľnic a ciest a v súlade s hlavnými smermi cestnej politiky a rozvoja cestného hospodárstva. Plánovanie, prípravu a výstavbu ciest vo vlastníctve obcí a miestnych komunikácií zabezpečujú obce; pri účelových komunikáciách ich zabezpečujú vlastníci a iné oprávnené osoby. Prípravu a výstavbu prejazdnych úsekov diaľnic a ciest v colnom priestore pohraničnej colnice (ďalej len „colný priestor“) zabezpečujú colné orgány v rámci svojej pôsobnosti v

súčinnosti s ministerstvom. Na schvaľovanie podľa tohto odseku sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 3b ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, o pripájaní pozemných komunikácií, zriaďovaní vjazdov z cesty alebo miestnej komunikácie na susedné nehnuteľnosti, o úpravách alebo zrušení pripojenia pozemných komunikácií a vjazdov z cesty alebo miestnej komunikácie na susedné nehnuteľnosti rozhoduje s ohľadom na ochranu dotknutej pozemnej komunikácie a na bezpečnosť premávky na nej príslušný cestný správny orgán.

Podľa § 3b ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, ak konanie podľa odseku 1 <. súvisí s umiestnením stavby alebo využitím územia, o ktorom rozhoduje stavebný úrad v územnom konaní, je konanie podľa odseku 1 <. súčasťou územného konania. Cestný správny orgán má v územnom konaní postavenie dotknutého orgánu, ktorý v konaní uplatňuje svoju pôsobnosť pri ochrane pozemnej komunikácie záväzným stanoviskom. Na vydanie záväzného stanoviska sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Z administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že Ing. Y. N. a D. N. podali dňa 21.01.2008 na stavebnom úrade žiadosť o vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby: „Miestna komunikácia - Cesta A MOK 3,75/30“, na Kopánke, Pekné pole I. etapa v k.ú. Y. Mesto Trnava povolilo rozhodnutím č. OSAŽP/24221-15708/08/Jč zo dňa 25.04.2008 umiestnenie stavby, pričom Krajský stavebný úrad Trnava rozhodnutím č. KSÚ-OSP-2010/00454/Ma zo dňa 12.05.2010 vec vrátil Mestu Trnava na nové konanie. V novom konaní stavebný úrad, územné konanie vo veci vydania územného rozhodnutia na stavbu „Miestna komunikácia - Cesta je „A“MOK 3,75/30 rozhodnutím č. OSAŽP/35051-63600/2010/Jč zo dňa 23.08.2010 zastavil. Krajský stavebný úrad Trnava rozhodnutím č. KSÚ-OSP-2011/00093/Ma zo dňa 17.05.2010 uvedené rozhodnutie zrušil a opätovne vrátil Mestu Trnava na nové konanie. Začatie konania bolo oznámené verejnou vyhláškou č. OSAŽP/37662-55082/2011/Jč zo dňa 23.06.2011, ktorá bola vyvesená na úradnej tabuli od 28.06.2011 do 13.07.2011. V stanovenej lehote uplatnili námietky: Ing. S. N. a manž. Ing. I. N., Z. V., Z. A., Mgr. G. S., v ktorých žiadali zastaviť územné konanie. Stavebný úrad zamietol námietky v celom rozsahu a vydal rozhodnutie č. OSAŽP/37662-63523/2011/Jč zo dňa 18.08.2011, ktorým rozhodol o umiestnení líniovej stavby „Miestna komunikácia - Cesta „A“MOK 3,75/30“, na pozemkoch parc.č. 4021/87, 4021/165, 4021/167, 4021/531, 4021/305 a 4021/313, v kat.úz. Y., pre stavebníkov Ing. Y. N. a jeho manželku D. N., rod. A., obaja bytom Z..

Proti tomuto rozhodnutiu sa v zákonom stanovenej lehote, dňa 08.09.2011, odvolali účastníci konania - žalobcovia. K ich odvolaniu sa vyjadrili aj manželia N.. Žalovaný odvolanie zamietol a rozhodnutie mesta Trnava, č. OSAŽP/37662-63523/2011/Jč, zo dňa 18.08.2011 potvrdil.

Ďalej súd z administratívneho spisu zistil, že projektová dokumentácia pre umiestňovanú líniovú stavbu „Miestna komunikácia cesta - „A“MOK 3,75/30“ bola vypracovaná Ing. arch. Z. O., autorizovaným architektom, v zmysle požiaro-bezpečnostných predpisov, hygienických predpisov, príslušných STN a v zmysle platných vyhlášok MŽP SR. Umiestnenie stavby zodpovedá hľadiskám starostlivosti o životné prostredie, ktorým neodporuje a ani životné prostredie neohrozuje a neznehodnotí susedné stavby ani pozemky.

Na účelovej komunikácii P. Mudroňa sú vybudované zárodky pripojenia smerom k navrhovanej prepojovacej miestnej komunikácii, v rozsahu po ukončení polomerov oblúkov v pripojení na účelovú komunikáciu P. Mudroňa. Vlastníci účelovej komunikácie P. Mudroňa sami vybudovali časť prepojovacej komunikácie, umiestňovaná časť miestnej komunikácie sa nenapája na účelovú komunikáciu P. Mudroňa, ale na už vybudovanú časť prepojovacej komunikácie, ktorá je vybudovaná (vlastníkmi účelovej komunikácie) v rozsahu polomerov oblúkov v pripojení.

V rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžp/20/2013 zo dňa 3.12.2013 týkajúceho sa vyvlastnenia pozemku parc.č. 4021/87, na ktorom má byť umiestnená miestna komunikácia - cesta „A“MOK je uvedené, že „preskúmaním veci senát najvyššieho súdu zistil v konaní existenciu zásadnej právnej

otázky, doteraz nejudikovanej, aktívnej legítimácie subjektu na podanie návrhu na vyvlastnenie pre zákonnom vymedzený účel vyvlastnenia - výstavba miestnej komunikácie podľa § 108 ods. 1 písm. f/ stavebného zákona. Vyvlastnenie je zásahom do nedotknuteľnosti vlastníctva. Ako výnimka z pravidla musí byť vykladaná v súlade s dikciou zákona. V danom prípade sa navrhovatelia ako fyzické osoby domáhali vyvlastnenia pozemku pre účely miestnej komunikácie podľa § 108 ods. 2 písm. f/ stavebného zákona. Miestne komunikácie však podliehajú osobitnému právnomu režimu a v zmysle § 2 ods. 3 tretia veta zákona č. 135/1961 Zb. (cestný zákon) v znení neskorších predpisov „Plánovanie, prípravu a výstavbu ciest vo vlastníctve obcí a miestnych komunikácií zabezpečujú obce; pri účelových komunikáciách ich zabezpečujú vlastníci a iné oprávnené osoby“. Podľa § 3d ods. 3 cestného zákona „miestne komunikácie sú vo vlastníctve obce“. Aktívne legítimovaným subjektom vo veciach miestnych komunikácií je obec. Nedostatok aktívnej legítimácie žalobcov v procese vyvlastnenia nie je možné odstrániť zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy medzi žalobcami 1/ a 2/ ako navrhovateľmi vyvlastnenia a mestom Trnava z dôvodu, že tieto prevodové zmluvy sú už uzatvárané mimo procesu vyvlastnenia a zabezpečovanie ich vymožitelnosti už nie je v právomoci správneho orgánu, ktorý vyvlastnenie uskutočňuje. Pokiaľ ide o existenciu verejného záujmu na vyvlastnení pre účely miestnej komunikácie je nevyhnutné zdôrazniť, že verejný záujem vyplýva zo schváleného územného plánu, podľa ktorého výstavbou tejto miestnej komunikácie malo byť zabezpečené prepojenie ulice Pavla Mudroňa s ulicou M. Hella, spôsobom určeným v územnom pláne. Schválený územný plán je záväzný i pre Mesto Trnava a Mesto Trnava je povinné zabezpečiť jeho vymožitelnosť i prostredníctvom vyvlastňovania. V konaní bolo potvrdené, že ďalší účastníci 1/ a 2/ kupovali predmetný pozemok s vedomím, že je určený pre výstavbu miestnej komunikácie. Nedodržaním územného plánu pri výstavbe nových sídelných útvarov, ako je tento, môže dôjsť k živeľnej územnej a stavebnej činnosti, ktorá nie je vo verejnom záujme. Rovnako nesystémové, parciálne zmeny územného plánu môžu narušiť jeho funkčnosť a komplexnosť, čo je v rozpore s verejným záujmom.

Územný plán už svojou podstatou a spôsobom schvaľovania predstavuje verejný záujem a dotknuté osoby mali možnosť uplatniť námietky ako účastníci konania. Územný plán zabezpečuje proporcionálny rozvoj súkromných a verejných záujmov v danej lokalite. Vyvlastnenie je krajným spôsobom riešenia situácie, ktorá vznikla tým, že ďalší účastníci 1/ a 2/ kúpili a nadobudli do vlastníctva pozemok, ktorý bol územným plánom určený ako prístupová komunikácia k stavebným pozemkom žalobcov 1/ a 2/. Keďže mesto nebolo vlastníkom tohto pozemku je zjavné, že na dosiahnutie súladu s územným plánom bol určený na vyvlastnenie. Žalobcovia 1/ a 2/ sa nachádzajú v situácii, kedy napojenie plánovanej cesty na svoj pozemok objektívne potrebujú. Je nevyhnutné, aby mesto Trnava pred začatím vyvlastňovacieho konania preskúmalo možnosť dohody medzi vlastními pozemkov navzájom i mestom. V tejto súvislosti senát poukazuje na list právnej zástupkyne ďalších účastníkov 1/ a 2/ zo dňa 13.03.2012 (súčasť administratívneho spisu 17/439), v ktorom navrhujú situáciu riešiť zámenou susediacich pozemkov.“

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250a ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné.

Odvolací súd vychádzajúc z obsahu žaloby a odvolacích námietok, s poukazom tiež na súvisiace rozhodnutia má za to, že medzi účastníkmi konania vyvstala spornou predovšetkým otázka charakteru časti ulice Mudroňa skolaudovanej kolaudačným rozhodnutím, konkrétne či má charakter miestnej alebo účelovej komunikácie.

Odvolací súd sa stotožňuje s námietkou žalobcov uvedenou v žalobe, ako aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, že územný plán je v rozpore so skutkovým stavom. Vymedzené predĺženia ulice P. Mudroňa vnímané v územnom pláne ako „miestna komunikácia“ je v rozpore so skutočným stavom, nakoľko pozemky, na ktorých je cestné teleso postavené sú vo vlastníctve viacerých fyzických osôb a

nie mesta Trnava a komunikácia nebola zaradená do siete miestnych komunikácií. Skutočnosť, že nejde o miestnu komunikáciu ale o komunikáciu účelovú, vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžp/12/2001 zo dňa 23.11.2011. Umiestňovanou prepojavacou komunikáciou sa nedopĺňa sieť miestnych komunikácií, keďže predmetná komunikácia sa ani z jedného svojho ukončenia nepripája na inú miestnu komunikáciu a je preto otázne, či vôbec v budúcnosti môže slúžiť verejnému záujmu. Ak nebolo vo verejnom záujme postavenie ulice P. Mudroňa ako miestnej komunikácie (o čom svedčí dohoda o ukončení zmluvných vzťahov zo dňa 11.12.2003), nemôže byť vo verejnom záujme ani vybudovanie prepojavacej komunikácie - cesty „A“MOK. Samotný poukaz len na územný plán mesta Trnava je nepostačujúci.

Časť komunikácie na ulici P. Mudroňa, ktorá bola realizovaná vlastníckmi trinástich rodinných domov a na ktorú sa napája navrhovaná miestna komunikácia je podľa cestného zákona dnes verejnou účelovou komunikáciou, nakoľko nie je vo vlastníctve Mesta Trnava a nebola zaradená do siete miestnych komunikácií. Z uvedeného dôvodu Mesto Trnava ako cestný orgán nie je kompetentný rozhodovať o pripojení pozemných komunikácií a zriaďovaní vjazdov na účelové komunikácie a teda nie je ani kompetentný vydať záväzné stanovisko na pripojenie.

Na ďalšiu odvoláciu námietku, že je potrebný súhlas vlastníkov účelovej komunikácie s pripojením ku miestnej komunikácii odvolací súd uvádza, že stavebný zákon ani vykonávajúca vyhláška Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z.z. neukladajú navrhovateľom predložiť k vydaniu územného rozhodnutia súhlas vlastníkov účelovej komunikácie s napojením miestnej komunikácie. Tiež žiadny z osobitných právnych predpisov neustanovuje, že stavebný úrad je povinný žiadať o súhlas vlastníkov verejnej účelovej komunikácie pre pripojenie navrhovanej miestnej komunikácie. Vlastníci uvedených pozemkov a stavieb sa nemôžu domáhať absolútnej ochrany svojho vlastníckeho práva, na úkor iných a voči verejnému záujmu. Z týchto dôvodov táto odvolacia námietka nie je dôvodná.

Ďalšiu odvoláciu námietku žalobcov, že správne orgány a ani prvostupňový súd dostatočne nezdôvodnili, prečo nie je potrebné súčasne s rozhodnutím o umiestnení cesty „A“MOK rozhodnúť aj o pripojení cesty „A“MOK s účelovou komunikáciou na ulici P. Mudroňa je dôvodná a v odôvodnení rozhodnutí absentuje. Neobstoí právna argumentácia, že mesto Trnava nemá právomoc rozhodnúť o pripojení pozemných komunikácií. Táto jej právomoc vyplýva z § 3b ods. 1 v spojení s ods. 23 zákona č. 135/1961 Zb.

Najvyšší súd SR ďalej poukazuje, že pri rozhodovaní o pripojení existujúcej účelovej komunikácie na ulici P. Mudroňa a navrhovanej prepojavacej miestnej komunikácie je nevyhnutné akceptovať a zohľadniť právny stav účelovej komunikácie (§ 22 ods. 3 vyhlášky federálne ministerstva dopravy č. 35/1984 Zb; § 137 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.), ktorá je vo vlastníctve fyzických osôb. Najvyšší súd SR tiež poukazuje na skutočnosť, že správne orgány sa nevyrovnali s otázkou paralelnosti rozhodnutí o umiestnení obdobných stavieb na identických pozemkoch pre rôznych navrhovateľov (umiestnenie líniovej stavby „Prepojavacia miestna komunikácia medzi ulicami P. Mudroňa a M. Hella: cesta „B“MOK 3,75/30“).

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na protest prokurátora č. Kd 128/11-11 zo dňa 08.08.2012 (Krajská prokuratúra Trnava) proti rozhodnutiu Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-2011/00712/P1 zo dňa 21.10.2011, ktorým KSÚ podľa § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní zamietol odvolanie Ing. S. N., Mgr. G. S., Z. V., Ing. I. X., Ing. S. Z., MUDr. Z. K., MUDr. S. K. a Ing. O. N. a rozhodnutie Mesta Trnava č. OSaŽP/34787-51992/2011/Jč zo dňa 04.07.2011 potvrdil.

KSÚ Trnava rozhodnutím č. KSÚ-OSP-2012/00721/P1 zo dňa 10.09.2012 v konaní o proteste prokurátora vyhovel. Voči predmetnému rozhodnutiu podala odvolanie JUDr. Ružena Bubeníčková, následne rozhodovalo Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, ktoré rozhodnutím zo dňa 17.01.2013 č.k. 24050/2012/SV-73984/Kr odvolanie zamietol a potvrdil rozhodnutie KSÚ Trnava č. KSÚ-OSP-2012/00721/P1 zo dňa 10.09.2012.

Rozhodnutia správnych orgánov musia vychádzať z právneho a skutkového stavu vecí v čase vydania rozhodnutia, ktorý stavebný úrad musí rešpektovať, preto v danej veci a v predmetnom územnom konaní je dôležitá skutočnosť, či v čase vydania rozhodnutia išlo o miestnu alebo účelovú komunikáciu. Ako vyplýva zo spisového materiálu, podľa ustanovení cestného zákona (najmä § 3d ods. 3 tohto zákona), táto komunikácia nemá charakter miestnej komunikácie.

Podľa § 108 ods. 3 stavebného zákona verejný záujem na vyvlastnení sa musí preukázať vo vyvlastňovacom konaní, avšak v prípade, ak nie je splnená podmienka vlastníctva pozemku navrhovateľom na vydanie územného rozhodnutia, stavebný úrad musí už v územnom konaní skúmať, či na navrhovaný účel možno daný pozemok vyvlastniť (ak nemá navrhovateľ k pozemku vlastnícke alebo iné právo, možno bez súhlasu vlastníka územné rozhodnutie o umiestnení stavby alebo rozhodnutie o využití územia vydať len vtedy, ak možno na navrhovaný účel pozemok vyvlastniť - § 38 stavebného zákona), čo je potrebné zrealizovať v ďalšom konaní.

Z uvedených dôvodov odvolací súd v danej veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia, keďže prihliadol aj na závery rozsudku najvyššieho súdu sp.zn. 3Sžp/20/2013 zo dňa 17.01.2014.

Podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené v vec vrátená na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a v konaní úspešným žalobcom priznal náhradu trov konania v celkovej výške 136,- €, zloženú z náhrady za zaplatené súdne poplatky a to za žalobu 66,- € a za odvolanie 70,- €, trovy právneho zastúpenia neboli priznané, keďže neboli vyčíslené v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.